

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **K. D., s.r.o.**, B., B.X., zastúpeného advokátom JUDr. J. C., Š. M.X.,T., proti žalovanému: **Ing. M. P. CSc.**, Š. J.X., o zaplataenie 102 800,- Sk s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 3. marca 2008, č.k.: 22 Cbs 1/05-159 a o návrhu žalovaného na prikázanie veci inému súdu, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté Uznesenie Krajského súdu v Trnave z 3. marca 2008, č.k.: 22 Cbs 1/05-159 sa **p o t v r d z u j e**.

Vec vedená na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 22 Cbs 1/05 sa **n e p r i k a z u j e** na prejednanie a rozhodnutie inému súdu.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením prerušil konanie až do právoplatného ukončenia veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 20 NcCb 4/07.

Rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ OSP a na konanie vedené na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 20 NcCb 4/07 o určenie neplatnosti prevodu obchodného podielu Ing. P. na M. K.. Túto skutočnosť považuje súd za podstatnú pre posúdenie, či Ing. P. bol v čase vyžiadania výpisov z účtu žalobcu oprávnený k takémuto úkonu a či ním ustanovený konateľ Dr. Ing. V.M. mal oprávnenie vziať žalobu v mene žalobcu späť.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný.

Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vo veci pokračovať v súlade s prejavom účastníka a konanie zastaviť. Napadnuté rozhodnutie považuje za protizákonné, lebo v čase vyžiadania výpisov 14. júla 2004 bol preukázateľne podľa výpisu z obchodného registra riadne zapísaným konateľom žalobcu. Teda v čase vyžiadania bankových výpisov bol osobou oprávnenou konať v mene žalobcu, a preto výpisy neboli pre jeho osobnú potrebu, ale pre potrebu spoločnosti. Tieto podklady boli použité k vyhotoveniu auditu spoločnosti, ktorý preukázal, že pod vedením M. K. sa spoločnosť dostala do mínusových čísel. Súd prerušil konanie napriek tomu, že v obchodnom registri bola zaznamenaná skutočnosť, že bol konateľom spoločnosti K. D., s.r.o. a listiny vydané súdmi SR potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje. Preto je toho názoru, že prerušenie konania nie je dôvodné, nie je potrebné čakať na rozhodnutie vo veci 20 NcCb 4/07, ktoré bez ohľadu na jeho obsah nezruší automaticky iné rozhodnutie súdov, aj keď by boli v príčinnej súvislosti s týmto konaním. Je toho názoru, že súd prvého stupňa bol povinný akceptovať úkon žalobcu – späťvzatie žaloby, s ktorým úkonom žalovaný vyslovil súhlas. Preto bolo povinnosťou súdu konať v zmysle vyjadrenia štatutárneho zástupcu žalobcu, keďže tak nekonal, považuje to za vážne porušenie procesných práv účastníka konania.

Je toho názoru, že pani K. toho času nie je osobou oprávnenou konať za žalobcu, nie je štatutárnym orgánom žalobcu, preto sa vedie konanie s neoprávneným účastníkom.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že tvrdenia žalovaného sú neopodstatnené a nemajú oporu v reálne preukázanom právnom stave, nakoľko M. K. je aj v súčasnosti spoločníkom a konateľom žalujúcej spoločnosti. Žaloba podaná 12. októbra 2004 bola podaná osobou spôsobilou na právne úkony a žalovaný v súčasnosti nie je konateľom spoločnosti. Súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, preto navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Žalovaný podaním predloženým na súd 18. marca 2008 požiadal vec prikázať inému súdu.

Postup Krajského súdu v Trnave o prerušení konania považuje za protizákonný, lebo v čase vyžiadania výpisov 14. júla 2004 bol konateľom žalobcu.

Je toho názoru, že prerušenie konania nie je dôvodné, nie je potrebné čakať na rozhodnutie vo veci sp. zn. 20 NcCb 4/2007, ktoré bez ohľadu na jeho obsah nezruší automaticky iné rozhodnutie súdov, aj keď by boli v príčinnej súvislosti s týmto konaním. Žalobca sa môže domáhať ochrany iným spôsobom. Tvrdí, že konajúci sudca bol povinný

akceptovať späťvzatie žaloby, lebo žalobca zastúpený legitímnym konateľom tento úkon vykonal. Navyše žalovaný so späťvzatí žaloby vyslovil súhlas, potom mal súd postupovať v zmysle ust. § 96 ods. 1 OSP. Pokiaľ ide o plnú moc právneho zástupcu žalobcu JUDr. C., bolo povinnosťou súdu konať v zmysle štatutárneho zástupcu, ktorý v danom prípade neudelil plnú moc na zastupovanie žiadnemu právnenému zástupcovi. Tento postup súdu považuje za vážne porušenie procesných práv účastníka konania a nejedná sa o prvé konanie JUDr. F. v jeho neprospech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 písm. c/ OSP a po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, došiel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

Podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Z obsahu spisu vyplýva, že medzi M. K. a Ing. M. P. v úzkom časovom rozmedzí začali spory, ktoré navzájom súvisia, nakoľko sa týkajú vnútorného usporiadania spoločnosti, oprávnenia konať za spoločnosť a postavenia Ing. M. P. a M. K. v spoločnosti K. D., s.r.o. Spory, pre ktoré súd prvého stupňa v danom prípade prerušuje konanie, nepochybne vecne súvisia s týmto sporom, resp. ovplyvňujú jeho výsledok.

V prejednávanej veci bola žaloba podaná na súd 13. augusta 2004 a bola podpísaná konateľkou M. K.. Podaním z 30. augusta 2007 bola žaloba vzatá späť a toto podanie bolo podpísané konateľom Ing. V. M., ktorého do funkcie ustanovil Ing. M. P. Vzhľadom na to, že v súčasnosti nie sú právoplatne skončené spory medzi uvedenými fyzickými osobami ako napríklad spor o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu a dodatku k spoločenskej zmluve spoločnosti K. D., s.r.o., ktorý rieši účasť M. K. a Ing. M. P. v spoločnosti K. D., s.r.o., a ktorý sa nepochybne vecne dotýka otázky kto je oprávnený v súčasnej dobe konať za spoločnosť (žalobcu) a či má súd prihliadať na podanie z 30. augusta 2007 ako na podanie žalobcu. Súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď konanie až do právoplatného skončenia tohto sporu prerušil.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa ust. § 219 OSP potvrdil.

Pokiaľ ide o návrh na prikázanie veci na konanie inému súdu poukazom na ustanovenie § 12 ods. 2 OSP ani tomuto návrhu žalovaného nebolo možné vyhovieť.

Podľa ustanovenia § 12 ods. 2 OSP vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

Za dôvod vhodnosti však nemožno považovať skutočnosť, že žalovaný je presvedčený, že iný krajský súd by rozhodol vec správne, na rozdiel od vecne a miestne príslušného Krajského súdu v Trnave. Takýto postup je neprijateľný, lebo mohla by nastať situácia, že určenie súdu, ktorý by mal vec prejednať a rozhodnúť, by bolo závislé od subjektívneho pocitu účastníka konania a mohlo by to mať vplyv na kvalitu rozhodovania toho ktorého súdu. Odvolací súd preto návrhu žalovaného nevyhovел a vec neprikázal na rozhodnutie inému krajskému súdu.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 24. júna 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu